

MOJ BERNI

Glasilo Skupine MOJ BERNI

Dragi bernski prijatelji,

končno je pred vami spet nova številka našega biltena. Glede na letni čas smo v uredniškem odboru za vas zbrale nekaj zanimivosti in napotkov za varno preživljanje poletnih dni. Verjamemo, da vam je vse to že znano, a vseeno menimo, da je dobro, da na različna tveganja, ki jih prinaša poletje, večkrat opozorimo. Zraven pa dodamo še kak namig, kam in kako na plažo ali sprehod, da bo prijetno za vse.

Če morda poznate koga, ki se kužkov boji, boste na naslednjih straneh z zadovoljstvom prebrali, da obstajajo programi in priročniki, kako zmanjšati strah pred psi. Gre za koristne nasvete, s pomočjo katerih bodo lahko tudi tisti, ki se psov bojijo, končno spoznali in izkusili, kako lepo je v pasji družbi.

V mesecu maju smo imeli tudi naše prvo letošnje srečanje, o katerem v biltenu izčrpno poroča Mateja, ki je dodala tudi kup lepih fotografij.

Ne želim pa vam že v uvodu čisto vsega izdati, zato vas vabim, da bilten čimprej prelistate.

Želim vam prijetno branje in nepozaben dopust!

Nina Barlič

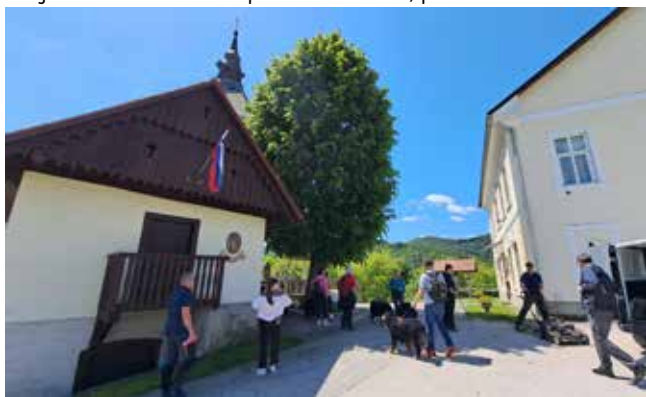

Spomladansko srečanje skupine Moj berni

Ali veste, kje se je France Prešeren naučil brati in pisati?

Pri svojem stricu, ki je bil kaplan na hribu Kopanj v Veliki Račni. In tja se je na spomladansko srečanje podala naša skupina Moj berni. Uživali smo na krajšem pohodu na slikoviti Kopanj sredi Radenskega polja, ki ima status krajinskega parka. Po zeleni poti nas je spretno vodil lokalni vodič, ki nam je povedal, da vas Velika Račna šteje 252 prebivalcev in je del krajevne skupnosti Račna. Ta gručasta vas na južnem robu Dolenjskega podolja leži ob zahodnem robu kraškega Radenskega polja. Na severu se dviga kopast gozdnat osamelec Kopanj (392 m) z lepo obnovljeno cerkvijo Marijinega vnebovzvetja, okrog katere je bil nekdanji protiturški tabor. Na jugu sta Veliki (675 m) in Mali Ostri vrh (656 m). Na pobočju pod njima je nad vasjo speljana kočevska železnica. Zahodni del polja je višji in suh, vzhodni ob ponikalnicah Šici in Zelenki pa je redno poplavljen. Ponori so na vzhodnem robu polja. Severno od Kopanja je močvirnat svet Mokrine. V okolici je več kraških jam, med njimi Zatočna jama in jama Viršnica. Del Velike Račne sodi v etnološko urbanistično dediščino.

Posebnost osamelca Kopanj je studenec na severovzhodni strani, ki ima svoj izvir 10 m nad nivojem kraškega polja. Voda v studencu je pitna in stalna in ne presahne niti v največjem sušnem obdobju. Po ljudskem izročilu slovi po zdravilni moči, predvsem za boleznijo oči.

Zavetnica studenca je lurška Mati božja, katere kip lahko vidimo v kapelici nad studencem.

V davni preteklosti se je na vrhu hriba nahajalo prazgodovinsko gradišče. Iz ostankov gradišča so zgradili prvotno cerkev Marije Vnebovzete, ki je bila prvič omenjena leta 1433. V času vpadov Turkov so okoli cerkve naredili obzidje, ki se je do danes le delno ohranilo. Arhitekturna zasnova cerkve sega v dvajseta leta 16. stoletja. Sedanja podoba pa je dobila s temeljitimi prezidavami v času baroka in 19. stoletja. Med drugo svetovno vojno je bila cerkev precej poškodovana. Ob njej se nahaja župnišče, kjer je tri predšolska leta preživel pesnik France Prešeren. Njegov stari stric Jožef, vaški kaplan, ga je tukaj naučil pisati in brati. Tik pod vrhom Kopanja se nahaja osnovna šola, v kateri poteka pouk od leta 1865.

Pred cerkvijo pod Prešernovo lipo pa se nam je pridružil kopanjski župnik g. Janez Kebe, od leta 2012 častni kanonik ljubljanske nadškofije, nam razkazal cerkev in povedal veliko zanimivega, saj je vnet zbiralec zgodovinskega gradiva in avtor sedmih knjig. Nazadnje je še blagoslovil naše bernije in nas pospremil v dolino.

Po cesti smo se spustili do znamenite, lansko leto obnovljene votline sv. Antona Puščavnika na jugozahodni strani Kopanja. K sv.

Antonu Puščavniku, zavetniku živine, so se tukajšnji prebivalci zatekali vsaj od leta 1863, kar je prvič v časopisu Zgodnja Danica opisal popotnik. V votlino so leta 1908 postavili kamniti kip, delo kiparja Martina Bizjaka. Še kratek sprehod nas je ločil do gasilskega doma v Račni, kjer so nam postregli z zasluženim dolenskim kosilom.

Mojci smo hvaležni za vabilo v zanimivi svet grosupeljske okolice, kjer je že dolga leta sedež najprej našega kluba in nato naše skupine. V spletni galeriji Moj berni pa boste kmalu našli obilico zgovornih fotografij.

Mateja Pečar

POTEPANJE VODIŠKEGA KRDELA

Pa smo se odpravili na pot – točno na 10-mesečni rojstni dan naše najmlajše članice Bly. Načrti so bili sicer popolnoma drugačni, ampak, kot smo že navajeni, se nam dostikrat izjalovijo ... Namesto na daljše popotovanje na Norveško smo odšli na krajše popotovanje na Tirolsko; najprej na italijansko stran in potem še na avstrijsko. In ker smo pri trenutnih zunanjih temperaturah vsi malo leni, eni pri pisanju, drugi pa pri branju, tokrat malo več slikic in manj besed ;)

Peny: Kdo vozi danes? Če se bosta še dolgo obirala, grem za volan jaz!

No, a bo kaj? Čččaaakkkkaamm...

Gneča – imamo čisto premajhen avto ;)

Vreme nam ni bilo najbolj naklonjeno, je bilo pa vsaj dovolj mrzlo za pohajkovanje 😊

Redki trenutki srečanja s sončkom in počitek v senci v družbi kravic

In še brez kravic

Pa še zaslužen postanek za dvonožnike na pivu 😊

Pridna, pridna

Peny: Danes pa jaz ne grem NIKAMOR! Kar pojdite, kamor želite, jaz bom spala!

Pred kamperjem sva morali biti pa privezani – bogi, bogi...

Bly: Jaz pa v akcijo! Na 2000 metrih bo sigurno cel žur!

Ooo, pogled naš kamper s Peny v njem 😊

Peny in Bly sta po koncu potepanja omagali za nekaj dni 😊

Barbara Šolc

TANTOR ... V SLOVO ... ❤️

Naš Tantor, ki je bil že od rojstva poseben ...

V Vipavi je skupaj s petimi sesticami in dvema bratcema pokukal na svet 19. februarja 2021. S 730 gramy je bil najtežji med sorojenci, mami-ca Camy pa je po kotitvi – mladički so skupaj tehtali čez 5 kilogramov – potrebovala nekaj časa, pa močne, izbrane hrane in veliko pozornosti, da si je opomogla. Malčki so zahtevali svoje, mamica pa je bila zelo skrbna, tako da so pridno rasli in nas vsak dan posebej razveseljevali. Najprej s trenutki nežnosti, hranjenjem, spanjem na vse mogoče in nemogoče načine, prvimi zobki, uvajanjem hrane ... nato pa z vragolijami, ki so jih uganjali, ko so se prevračali, grizli, se skrivali in dražili mamo Camy. Tantor je bil glavni pri hrani, ki smo mu jo morali omejevati, znal se je postaviti zase, hkrati pa je bil vedno ob nas, na nas. In seveda smo se odločili, da ostane doma.

Ko smo naslednje leto imeli leglo v maju, smo se malce bali, kako bo sprejel mladičke. Ker je bil že velik in težak, nas je bilo strah, da ne bi kakšnega pohodil. Pa se je »Big Brother« Tantor zelo izkazal. Varoval jih je, jih mamiči Camy pomagal umivati, se z njimi igral in tudi posredoval, če je njihova igra postala pregroba in je kakšen od njih pričel cviliti. Vse z veliko nežnostjo, z neverjetnim potrpljenjem in previdnostjo, a z odločnostjo, ki pritiče očetu, ne le leto starejšemu bratu.

Šolo je končal z odliko, dobil je vzrejno dovoljenje in Pero ga je začel pripravljati na razstave. Osvojil je naslov mladinskega prvaka v lepoti Slovenije in Hrvaške, zatem naslov prvaka in vele prvaka Slovenije, odlično oceno je osvojil tudi na svetovnem prvenstvu v Zagrebu in evropskem prvenstvu v Celju. Pogleda je kradel, kjerkoli se je pojavil. Zaradi svoje celotne pojave, zaradi velike glave, ki jo je verjetno podedoval po nonotu Dionysosu (Kaukarhaugens Dionysos) in očku Jonjacku (JonJack Bernieshine), ter zaradi svojega dobrodušnega in prijaznega značaja, ki ga je posebej rad izkazoval z otroki. Zelo rad je plaval, v vodi je bil pravi morski pes, in seveda sta z mamo Camy »potegnila« Perota iz vode kot prava reševalna psa.

Za začetek junija smo tako kot zadnja leta tudi letos planirali prvi del dopusta. Veseli, da bomo imeli več časa eden za drugega, za skupno plavanje, za jutranje in večerne sprehode, za skupne ure in prekrasne poletne dneve, smo s pričakovanjem odbrzeli proti Dalmaciji.

Pah, idilično ... šest dni, nato je prišel črni petek 13. Plavali smo, ko se je Tantor nenadoma obrnil in sam odplaval proti obali. Nikakor nismo razumeli, kaj ga je pičilo, ker se kaj takega, da bi šel on sam proč od svojega Perota, ni zgodilo nikoli. Da bi šel v vodo, ga več nismo mogli pripraviti ne tisti ne naslednji dan, kljub vročini. Preveč je bilo čudno, nerazumljivo vse skupaj, nakar je v nedeljo pričel bolj dihati. Po posvetovanju z veterinarjem Petrom Levstkom (hvala Peter) smo se naslednje jutro odpravili domov in takoj k zdravniku. Najprej v Vipavo, nato na kliniko Veterinarske fakultete v Ljubljano. Po treh neprespanih nočeh, polnih strahu in žalosti, pa kljub temu z velikim upanjem in hrepenenjem, da bo ostal z nami, je udarila diagnoza. Sarkom. Ne, nemogoče, ne more biti res! Pri štirih letih ...!

21. junij. Pričetek poletja, kresna noč ... mi pa smo se iz Vipave vračali brez njega. Ne bo več z nami ležal na kavču, ne bo nas zjutraj prišel pozdravit na posteljo, ne bo dražil svoje mame, ne bo tako zelo vesel svoje sestrice Aurore in njenih, ko pridejo na obisk, ne bo več z Urbanom preganjal zajcev na Napoleoniki nad Trstom, ne bo na balkonu skupaj z mamo zavijal ob sirenah gasilcev in reševalcev ... ne bo ...

Tako zelo ga pogrešamo; bolečina je nepopisna, praznina neskončna.

Na svidenje, Tantor, dragi prijatelj, za vedno boš ob nas in v nas, v naših mislih, sanjah in v naših srcih ❤️

»OD STRAHU DO PRIJATELJSTVA«

Priročnik za odpravljanje strahu pred psom

Marca letos je Društvo Tačke pomagачke predstavilo nov priročnik, katerega soavtorica sem tudi podpisana. Ideji o nastanku je botrovalo precejšnje povpraševanje staršev in pedagoških delavcev, ki se ukvarjajo s travmami otrok pri srečevanju s psi. Nenazadnje pa ne gre le za otroke, temveč tudi za odrasle, ki so imeli slabe izkušnje ali pa so ta strah podedovali od svojih staršev.

Odpravljanje strahu pred psom pri otrocih ima v Sloveniji že dolgo zgodovino, saj se je s tem ukvarjalo najprej Društvo za odgovoren odnos do malih živali (DOMŽ), nato Komisija otrok in pes pri Kinološki zvezi Slovenije, pa tudi posamezniki, predvsem iz reševalnih enot slovenske kinologije. O tem, kako na pravilen način otroke spoznati s psom, jih poučiti, kako naj se psu približajo in kako naj se do psov vedejo, da bodo s psi postali in ostali prijatelji, je bil narejen odličen program, ki ga je zasnovala Katja Skulj, doktorica veterinarske medicine, inštruktorica in sodnica za delo reševalnih psov. Projekt učnih ur v slovenskih šolah in vrtcih je ugodno ocenil tudi Zavod za šolstvo RS, vendar je dejavnost na tem področju počasi zamrla.

Tačke pri svojem delu, najpogosteje pri izvajanju programa R.E.A.D. (Reading Education Assistance Dogs, licenčni program, registriran pri Intermountain Therapy Animals USA, ki pomaga otrokom izboljšati bralne in komunikacijske sposobnosti s pomočjo posebne metode: otrok bere psu) včasih opažamo prisoten strah pred psom. Zato smo zasnovali poseben program **Od strahu do prijateljstva**. Ta temelji na strokovno zasnovanem pristopu in postopnem soočanju z izvorom strahu. Cilj programa je predvsem otrokom s kinofobijo omogočiti varno in podporno okolje, kjer se lahko postopoma privajajo na prisotnost psov ter razvijejo občutek zaupanja in varnosti. Program poteka v več fazah – od namišljenega stika s psom do postopnega približevanja in aktivne igre. Zaključni korak predvideva stike z različnimi psi, kar otrokom omogoča širšo izkušnjo in dolgoročno odpravo strahu.

Pri tem aktivno sodelujejo terapevtski psi, usposobljeni vodniki, starši ter po potrebi strokovnjaki s področja psihologije.

Koristi programa:

- zmanjšanje občutka strahu,
- krepitev samozavesti,
- razvoj zaupanja in obvladovanje anksioznosti,
- izboljšanje socialnih veščin,
- vključevanje v vsakdanje dejavnosti brez omejitev zaradi strahu.

V okviru projekta smo pripravili že omenjeni prvi slovenski priročnik »Od strahu do prijateljstva«, ki ponuja usmeritve in konkretne nasvete za premagovanje strahu pred psi.

Priročnik je namenjen otrokom, staršem, vodnikom terapevtskih psov in strokovnim delavcem različnih ustanov. Vodniki terapevtskih psov delujemo prvenstveno preko ustanov (šole, vrtci, drugi zavodi).

Avtorice priročnika in vsi usposobljeni vodniki upamo, da bo projekt zaživel in prinesel otrokom veliko veselih sproščenih doživetij v družbi psa, njihovim staršem pa dodatno znanje in olajšanje pri srečevanju s psi.

Mojca Sajovic

Zunaj 30, znotraj kar 56 °C!

Če imate avto parkiran na soncu, lahko notranja temperatura hitro preseže 60 °C. Vožnja v takšnih razmerah ni le neprijetna, temveč tudi nevarna. Da avto čim hitreje in učinkovito ohladite, vam priporočamo:

- najprej odprite vsa vrata in ga prezračite;
- prižgite klimo in usmerite zračnike najprej proti stropu, ne neposredno v telo;
- med vožnjo naj bo notranji obtok zraka vključen samo nekaj minut, nato ga izklopite;
- ne pretiravajte s hlajenjem - optimalna razlika med zunanjo in notranjo temperaturo je do 7 °C.

Še več nasvetov o pravilni uporabi in vzdrževanju klimatske naprave, najdete na portalu Motorevije.

Pravilo sedmih sekund

Poletni dnevi, ko se temperature hitro dvignejo nad 30 stopinj Celzija, so še posebej naporni za naše štirinožne prijatelje. Gibanju na prostem se seveda ne moremo kar izogniti, zato je nujno, da poskrbimo za varnost naših ljubljencev.

V izogib toplotnim udarom se za daljše sprehode raje odločajmo v jutranjih ali poznih večernih urah. Takrat je namreč ozračje hladnejše, pa tudi sonce ni več tako močno. Lahko pa se nam zgodi, da pes noče na sprehod, čeprav so temperature za nas še vedno precej prijetne, na primer 25 stopinj Celzija. Če živite v mestu, je razlog za to morda pregreti asfalt. Ta se namreč pri omenjeni temperaturi segreje na več kot 50 stopinj Celzija.

Preden se odpravite na sprehod, zato upoštevajte t. i. pravilo sedmih sekund: hrbtno stran dlani položite na tla. Če dlani ne morete držati na asfaltu sedem sekund, je za vašega psa asfalt zagotovo prevroč.

Ne pozabite na vodo!

Če je temperatura vendarle znosna in se vseeno odpravite na sprehod, imejte s seboj vedno tudi vodo za svojega psa. Prav tako med sprehodom načrtujte odmore v senci, kjer si bo lahko pes odpočil. Ko so temperature visoke, se prav tako izogibajte igranju s psom, saj lahko hitro pride do pregorelosti.

Nujno je, da ste na sprehodu ves čas pozorni na stanje svojega psa. Če pes močno sopiha, je to jasen znak, da mu je prevroče, kar je treba jemati zelo resno.

NARAŠČANJE TEMPERATURE V ZAPRTEM AVTU

Zunanja temperatura	Notranja temperatura po			
	5 minutah	10 minutah	30 minutah	60 minutah
20°	24°	27°	36°	46°
22°	26°	29°	38°	48°
24°	28°	31°	40°	50°
26°	30°	33°	42°	52°
28°	32°	35°	44°	54°
30°	34°	37°	46°	56°
32°	36°	39°	48°	58°
34°	38°	41°	50°	60°
36°	40°	43°	52°	62°
38°	42°	45°	54°	64°
40°	44°	47°	56°	68°

Vir: Liliput Lounge

NIKDAR DOKONČANA BITKA PROTI KLOPOM

Vsako leto znova pričenjamo bitko proti klopom, zunanjim zaje-davcem naših psov (pa tudi drugih živali, domačih in prostoživečih), ki so vir mnogih bolezni, pa tudi življenje ogrožajočih stanj. Tudi zato je treba težavo obravnavati resno, z veliko mero vztrajnosti, znanja, odprtosti za nove metode in sredstva... predvsem pa slediti latinske-mu medicinskemu načelu *Primum non nocere!* oziroma v prevodu: »Najprej ne škodovati!«. Naštejmo nekaj manj običajnih.

BIORESONANČNO – HOMEOPATSKI PRIPRAVEK

Za svoje bernske planšarske pse sem že pred leti po nasvetu Mar-ka Nabergoja, dr. vet. med., pričela uporabljati repelent z dodanimi homeopatskimi pripravki, izdelan individualno za vsakega psa pose-bej s pomočjo bioresonance. Izkazalo se je, da deluje odlično, poleg tega pa deluje podporno na celoten organizem. V celi lanski sezoni klopov smo odstranili štiri klope na obeh psih skupaj. Pripravek prič-nem dajati psom v začetku februarja, če pa je zima mila, sploh ne naredim premora. Odlika tega pripravka je, da je prilagojen vsakemu psu posebej in ko ga zmanjka, je sveža steklenička pripravljena na podlagi trenutnega stanja psa. Slaba stran je pogostost dajanja, saj ga je treba dati psu dvakrat dnevno po 5 ml neposredno v gobček naj-manj 20 minut po hranjenju. Odvzem vzorca sline z vatirano palčko je enostaven, pripravke smo dobili po pošti na dom, tudi cena je glede na učinkovitost prijazna. V primerjavi z neverjetno dolgim spiskom sredstev proti klopom v obliki tablet, ki marsikaterega psa oropajo zdravja in celo življenja, je opisani pripravek kakovostna in učinkovi-ta novost naprednih veterinarjev, ki jim je res mar za naše pse. Zadnja leta pripravke izdeluje tudi mag. Peter Levstek, dr. vet. med..

PRŠILA Z NOVIMI SESTAVINAMI Z REPELENTNIM UČINKOM

Pršenje psa pred vsakim sprehodom je še vedno najbolj varno in učinkovito, saj se klopi v mokrem okolju ne počutijo dobro in niso aktivni. Mag. Levstek trdi, da je učinkovito tudi pršenje z vodo, sama pa uporabljam različna pršila:

- mešanica eteričnih olj CAY (Zelišča Cvetka) z dodatkom bi-okilla; že preizkušeno sredstvo;
- pršilo DOGOSTOP: proti komarjem, klopom, bolham z repe-lentnim učinkom, ščiti in neguje kožuh, dodana so eterična olja, ki odganjajo žuželke: Melia Azadirachta olje semen (Neem), Pelargoni-um Graveolens stebelno olje, Citral, Limonen, Citronelol (citronella), Eugenolo (iz klinčkov), Linalool, ščiti kožo in dlako, enostavna upo-raba - zadošča enkratni nanos na dan; vsebuje novo mešanico olj;
- EKTOSOL SPRAY: lahko uporabljamo za različne živali, npr. pse, mačke, okrasne ptice in perutnino. Odganja parazite, kot so pr-šice, uši, klopi, bolhe, garje ... Živali so po nanosu spreja zaščitene za daljši čas (do 2 tedna).

INFORMIRANI OBESEK

Bioresonančna diagnostika združuje koncepte kvantne fizike, tra-

dicionalne kitajske medicine in homeopatije za celostno razumeva-nje in zdravljenje telesa. Temelji na fizikalnem valovanju, ki nežno in brez stranskih učinkov vzpodbuja ter krepi samozdravilne moči telesa.

Zaznava energetske vzorce v telesu, izhajajoče iz fizikalnih infor-macij različnih snovi, informacije pa lahko s pomočjo bioresonance tudi prenašamo na različne medije. V boju proti klopom so bioreso-nančni terapevti ugotovili, da lahko repelentni učinek kot informa-cijo prenesejo na medicinsko jeklo. V obliki obeska ga namestimo na pasjo ovratnico.

OVRATNICA Z EFEKTIVNIMI MIKROORGANIZMI

EM ovratnice vsebujejo učinkovite mikroorganizme, ki delujejo proti parazitom, imajo pa tudi druge pozitivne učinke na pasji organizem.

EM mikroorganizmi oddajajo dolge infrardeče žarke, ki so najdaljši žarki v svetlobnem spektru. Ta valovna dolžina je zelo kompatibilna s človeškimi in živalskimi tkivi. Telo jih zlahka absorbira do 7,5 cm globoko, kjer lahko naredijo veliko dobrega. Dolgi infrardeči žarki odpravljajo zbitke krvnih celic, kar izboljša prekrvavitev. Ker pro-drejo globoko v tkivo, delujejo tam, ne samo na površini kože. Dolgi infrardeči žarki dajejo občutek toplote, tako da aktivirajo celice. To izboljšano in uravnoteženo okolje v vašem psu, ki ga povzroči EM, lahko tudi zmanjša število klopov, ki se prisesejo na vašega psa. Ne-kateri psi postanejo mirnejši in bolj uravnoteženi, nekateri pa dobijo mehkejšo in bolj svetlečo dlako.

Vir: gali.si

UZ ODGANJALCI BOLH IN KLOPOV

S pričrstitvijo naprave, ki je enostavna za uporabo, na ovratnico vašega ljubljence, poskrbite za 6–12 mesečno zaščito po aktivaciji. Območje delovanja je približno 1.5 metra.

- 94 % učinkovitost proti klopi brez uporabe kemikalij
- brez kemikalij in dišav
- območje delovanja 1.5–2 metra
- varno za uporabo tudi pri mladih, starejših, bolnih ali bregih živalih
- klinično dokazano delovanje
- zaščita skozi vse letne čase
- preventivna rešitev
- garancija 6 mesecev

V kolikor je pes /maček že infestiran s klopi ali bolhami, ga pred pričetkom uporabe Tickless Pet skopamo s šamponom proti klopi in bolham. Namestimo napravo na ovratnico in odstranimo listek; na ta način napravo aktiviramo. Ob normalnih vremenskih pogojih naprava deluje 6–12 mesecev po aktivaciji. Da zagotovimo učinkovitost, naj bo naprava ves čas na živali.

Mehanizmi delovanja:

- Naprava konstantno oddaja specifično frekvenco ultrazvoka, ki vpliva na klope in bolhe znotraj dosega valovanja, ki znaša približno 2 metra. Človeku in hišnim ljubljencem je ta frekvenca popolnoma neslišna in nemoteča.
- Ti ultrazvočni valovi onemogočijo delovanje senzoričnih organov klopi in bolh in vodijo do začasne izgube orientacije. Posledično ne zaznajo potencialnega gostitelja – npr. človeka ali hišnega ljubljence.
- Ultrazvočni valovi preprečijo parazitom, da bi prišli na telo gostitelja.

Tickless predstavlja 100% naravno in varno rešitev za vse člane družine. Varen je za uporabo pri mladih, starejših in bolnih ljudeh ter no-sečnicah. Varen tudi za uporabo pri vseh živalih, vključno z bregimi psičkami.

Učinkovitost naprav Tickless je potrdila univerza Camerino v Italiji. Študija je pokazala 94% učinkovitost izdelka. Ultrazvok obkroži telo v dosegu 2 metra, naprave pa ne smemo prekrivati.

Vir: www.lekarnar.com

DODATKI HRANI

Zdravi in predvsem neškodljivi so dodatki, ki vsebujejo česen v obliki, primerni za pasjo prehrano, npr. CANIZECK PLUS, ki vsebuje rastlinske izvlečke iz sivga brškinja (Cistus), ki preizkušeno delujejo repelentno na klope in komarje, pri tem pa krepijo imunski sistem. To potrjujejo poročila iz studij in izkušenj. Sivi brškin izvira iz Mediterana. Ima visoko antioksidativno moč: nase veže škodljive radikale in tako ščiti celice. Njegov antioksidativni potencial je trikrat večji kot ljudem bolj znan zeleni čaj. Poleg tega pa sivi brškin vsebuje tudi veliko eteričnih olj in smol. Sestavine v sivem brškinu lahko pomagajo pri težavah z želodcem, prebavo, kožo in dihal. Vzrok za tako delovanje so izredno visoke vrednosti polifenolov in smol (poseben vonj in delovanje taninov). Znano je tudi, da so imunsko šibke živali bolj podvržene napadu klopi in drugih insektov.

Mojca Sajovic

Karkoli že uporabljamo, morda še kakšno metodo več, kot je opisano zgoraj, je bolje kot dajati psom tablete, ki jih promovirajo kot »okusen priboljšek za zaščito psov pred zajedavci«. Žal lastniki psov ne preberejo deklaracije niti navodil za uporabo, kjer pri večini peroralnih sredstev piše, da morajo biti za učinkovito delovanje »bolhe in klopi pritrjeni na gostitelja, da bodo izpostavljeni zdravilni učinkovini«. Ta čas je seveda verjeten prenos povzročitelja klopnih bolezni na psa. V nadaljevanju namreč piše, da »pes ni zaščiten pred klopniimi boleznimi«. Žal to ni edini negativni učinek – psi zbolevali za najrazličnejšimi nevrološko pogojenimi boleznimi in tudi umirajo ...

ZASTRUPITEV Z VODO

Po še vedno ne povsem pojasnjenih primerih poginov psov na območju Bohinja smo za vas izbrskali prispevek, ki opisuje primer zastrupitve z vodo, na katero morda ne bi nikoli pomislili ...

Članek, objavljen na spletni strani zurnal24.si že leta 2017, uvodoma opisuje, da so nekemu psu na družinskem izletu (lokacija ni znana, vsekakor gre za tujino) v vodo metali palico, ki jo je veselo prinašal nazaj. Ob tem je očitno zaužil veliko količino vode. Nekaj ur kasneje se mu je zdravstveno stanje močno poslabšalo. Odpeljali so ga k veterinarju, a mu ga ni uspelo rešiti. Pes je poginil, vzrok pa ... voda.

To vodi do hiponatremije

»Večina lastnikov je pozorna na to, da pes ne bi popil premalo in bi posledično prišlo do dehidracije, ne pa obratno,« ugotavlja veterinarica s Klinike tristokosmatih Iris Selan. »A dejstvo je, da lahko nekateri psi zaužijejo ogromne količine vode v zelo kratkem času. Zastrupitev z vodo, ki vodi do hiponatremije oziroma zmanjšane koncentracije natrija v plazmi, je sicer dokaj redka, a je lahko življenjsko ogrožajoča.«

Pravi, da jo najpogosteje vidimo pri psih, ki se radi igrajo z vodo ali v vodi: »Prinašanje igrač iz vode in tekmovanje z drugimi psi je eden od načinov, da pes zaužije večje količine vode. Drug pogost način je lovjenje curka iz zalivalne cevi ali škropilca, potapljanje itd.«

Simptomi zastrupitve z vodo so po njenih besedah izguba koordinacije, letargičnost, napihnjenost, bruhanje, steklen pogled, razširjene zenice, blede dlesni, močno slinjenje, oteženo dihanje, napadi in koma.

Kaj se zgodi, ko pes zaužije preveč vode?

»Zmanjšana vrednost natrija v plazmi se pojavi, ko v telo vstopi več tekočine, kot jo organizem lahko v ustreznem času predela,« opisuje Iris Selan. Prisotnost tolikšne količine vode po njenih navedbah razredči telesne tekočine in tako ustvari spremembo v ravnovesju elektrolitov, ki je nevarna in lahko usodna za živali: »Če je vode preveč, se bo količina natrija v medcelični tekočini znižala, kar bo onemogočilo osnovno nalogo natrija, to je uravnavanje krvnega tlaka, mišičnih in živčnih funkcij.«

Ko koncentracija natrija v medcelični tekočini pade, se celice začno polniti z vodo, ker telo poskuša uravnati raven natrija znotraj celic s padajočo količino tega izven njih: »Ta pritok vode pa povzroči, da celice, tudi tiste v možganih, nabreknejo. Poškoduje se lahko tudi centralno živčevje.«

Slana, sladka, čista voda ...

Pojasnjuje, da teh primerov na srečo ni veliko, morda en ali dva na leto. Ob tem pa pravi, da je vseeno potrebno opozorilo, saj psi, ki se igrajo in norijo, nimajo občutka, kaj je preveč in kaj prava količina.

To po njenih besedah nima povezave s čisto ali onesnaženo vodo, sladko ali morsko: »Gre predvsem za prekomerne količine vode.«

Dodaja, da jo veliko ljudi sprašuje, kaj je preveč in kaj ravno prava količina vode za psa, a je na to vprašanje zelo težko odgovoriti, saj je vsako telo osebek zase.

Nina Barlič

Vir: <http://www.zurnal24.si/vizita-za-zivali/novice/moj-dan-je-bil-grozljiv-296540>

OD HIŠNEGA LJUBLJENČKA DO TERAPEVTSKEGA PSA

Po izgubi našega drugega bernskega planšarja in skoraj dvajsetih letih sobivanja s psi te pasme je bila nekako logična odločitev, da bo naš naslednji pes tudi bernski planšar. Moja prva psa nista imela rodovnika, ker sem preprosto razmišljal, da s psom ne bom hodil na razstave in tega ne potrebujem. Skozi leta življenja s psom in prebiranja različne strokovne literature o psih pa sem počasi začel spoznavati pomen rodovnika in sprejel sem odločitev, da grem v iskanje rodovniškega legla. Kot popolnega laika na tem področju me je srečno naključje pripeljalo do vzrediteljice Nadice Kocbek, ki je ravno v tistem času pričakovala novo leglo. Poklical sem jo in obljubila mi je, da sem na seznamu bodočih lastnikov malih bernijev. Na težko pričakovanem prvem obisku pri Nadici sem spoznal psičko Berry in njenih deset razigranih malih kepcev. Odločil sem se, da bo tisti samček z rumeno ovratnico moj, kmalu je dobil tudi ime Hann. O vzrediteljnih psih pred tem nisem veliko vedel, bil sem pa prijetno presenečen, kako je Nadica skupaj s svojim možem skrbela za mladičke in mi ob vsakem najinem pogovoru delila nasvete, kako naj poskrbim za Hanna. Ob enem takem pogovoru mi je predlagala, naj se včlanim v skupino Moj berni, kjer bom ob prijetnih druženjih lahko spoznal še druge lastnike bernijev in njihove kužke. Po kratkem premisleku sem izpolnil pristopno izjavo in kmalu je sledilo povabilo na prvo druženje. Tako, kot mi je Nadica predstavila, je tudi bilo: člani so mene in mojo družino zelo lepo sprejeli in komaj sem čakal naslednja druženja, katerih gonilna sila je Mojca Sajovic. Na enem takih druženj je bilo predstavljeno tudi poslanstvo in delo Tačk pomagačk, v enem od poznejših pogovorov pa me je Mojca povabila, da se s Hannom pridružim terapevtskim parom.

Po januarskem uspešno opravljenem testiranju o primernosti kandidatov za terapevtske pare je sledilo strokovno izobraževanje in hkrati priprave na izpit iz poslušnosti pri Branki Hobič, inštruktorici šolanja in dolgoletni Tački. Njene bogate izkušnje s psi in čas, ki nam ga je bila pripravljena posvetiti, so pripomogle, da sva s Hannom izpolnila potrebne pogoje za začetek pripravnosti pri Tačkah pomagačkah. Sedaj z najino mentorico Mileno Čuk in somentorico Mojco Sajovic pridno nabirava pripravniške ure v domovih za upokojece, vrtcih, šolah, URI Soča in drugih dogodkih.

S Hannom greva zelo rada na terapevtske ure, saj so odzivi udeležencev dobri in vedno odideva z občutkom, da sva nekomu polepšala dan. Ob tem spoznavam, da so bila vsa izobraževanja zelo dobro organizirana in izpeljana tako, da težav na urah terapije ni. Vedno znova spoznavam, kako dobra je organizacija društva Tačke pomagačke, kako vsi delajo z veliko ljubeznijo in so vedno pripravljeni na pomoč. Ob podpori vse ekipe Tačk pomagačk, njene notranjske podružnice pod vodstvom Brede Kus, posebej pa moje mentorice Milene in somentorice Mojce se najine pripravniške ure in izkušnje hitro nabirajo. Vsem sem hvaležen za vse spodbude in usmeritve.

Anton Ravšelj in Hann

Hann (foto: Anton Ravšelj)

Taborniški festival (foto: Andreja Ravšelj)

PREBRALI SMO ZA VAS

S psom na plaži

Na spletni strani dogovital.com smo naleteli na prispevek, ki je kot nalašč za začetek pasjih počitnic ... Ker gre veliko naših štirinožnih članov s svojimi skrbniki na morje, povzemamo nekaj koristnih napotkov ter seznam hrvaških plaž, na katerih so psi dovoljeni.

Hrvaške oblasti že od nekdaj urejajo mesta, kjer so kužki dovoljeni, torej s tem mislimo na uradne plaže za pse. Te so vidno označene, navedeno s tablo, ki ima napisana tudi pravila. Najdete jih v večina hrvaških mestih in tudi kampih. Vse javne in neurejene plaže so psom načeloma dovoljene in brezplačne, medtem ko velja splošno pravilo, da psi na plažah z modro zastavo niso dovoljeni. Priporočamo spremljanje skupine Dog friendly Croatia. V tej in podobnih skupinah lahko zastavite vprašanja ali poiščete priporočila o pasjih plažah od drugih lastnikov psov.

Napotki za obisk plaže s psom

- Na plaži je najbolj pomembno, da spoštujemo osebni prostor drugih človeških in pasjih obiskovalcev.
- Psa imejte vedno na očeh. Na plaži je veliko hišnih ljubljencev in ostalih obiskovalcev. Ne spuščajte ga s povodca, če je to na izbrani plaži prepovedano. Vse plaže tudi niso ograjene.
- Počistite za svojim štirinožnim prijateljem. Vedno imejte s seboj vrečko za pasje iztrebke, le-teh nimajo vse plaže.
- Pes mora imeti vedno na voljo senco, svežo vodo in udobno ležišče. Bodite pozorni, ali pije dovolj in kakšno je njegovo počutje.
- Izogibajte se obisku plaže v delu dneva, ko so temperature najvišje. Tudi v senci so lahko temperature čez dan zelo visoke. Kadar temperatura zraka preseže 28 °C, postanejo pasji mehanizmi za ohlajanje telesa namreč manj učinkoviti, kar lahko povzroči pregrevanje in toplotni udar. Plažo zato raje obiščite zgodaj zjutraj ali zvečer.
- Pozorni bodite tudi na to, ali je dostop v morje za psa primeren.
- Preden se na plažo odpravite s psom, preverite, ali ima dovolj naravne sence, kako mirna je in ali ima dovolj prostora, da se lahko umaknete na razdaljo, ki vašemu psu ustreza. Zelo verjetno je, da bo vašemu kosmatincu bolj kot »pasja plaža«, na kateri najdete pasji sladoled, pivo in ležalnike ter glasno glasbo, ustrezala neobljudena in divja plaža, kjer bo lahko z vami v senci v miru počival in se občasno ohladil v morju.

Kaj vzeti s seboj?

Za nepozaben in brezskrben dan na plaži s svojim psom ne pozabite na osnovno opremo:

- sveža voda in skleda za pitje,
- pasja hrana in prigrizki,
- povodec in oprsnica,
- senčnik za zaščito pred soncem,
- brisača,
- vrečke za iztrebke,
- komplet prve pomoči za morebitne manjše poškodbe ali ureznine,
- prenosna pasja postelja (ali odeja), ki bo zagotovila udoben prostor za počitek vašega kosmatinca,
- če ima vaš kuža kratko dlako ali kožo z malo pigmenta, je priporočljiva sončna krema za pse.

Pri psih, ki ne želijo v morje, pa je zagotovo na mestu vprašanje, ali je obisk plaže res najbolj primeren za preživljanje prostega časa. V tem primeru velja razmisliti, kako lahko dopust naredimo prijeten tako za nas kot za našega psa. Nikakor pa nikoli psa ne silimo v vodo in vodne aktivnosti, če tega ne želi.

Seznam pasjih plaž na Hrvaškem

ISTRA

- Umag – Katoro, Sol Polynesia, Stella Maris, Park Umag: več odsekov plaž omogoča kopanje psov.
- Savudrija – pri svetilniku: urejena pasja plaža s tuši, senčno lego in koši za iztrebke.
- Novigrad – pred kampom: dolga prodnata plaža s »pasjim barom«.
- Poreč – Stari Červar, Blue Moon, Bijela Uvala, kamp Istr: več plaž omogoča kopanje psov. Blue Moon je travnata z veliko prostora za igro. Vse plaže z modro zastavo psom prepovedujejo vstop.
- Rovinj – Zlatni rt, zaliv Lone, kamp Istria, Polari, Villas Rubin, Cukrići: več naravnih in divjih pasjih plaž južno od Rovinja.
- Fažana – Bi Dog Beach: plaža brez omejitev, vendar brez sence ali opreme.
- Peroj – Portić: urejena pasja plaža s tuši in senco.
- Ližnjan – Villa Rossa: divja dolga plaža, primerna za pse.
- Premantura – Rt Kamenjak in kamp Stupice: celotno območje je pasjim ljubljencem prijazno, z divjimi zalivi in urejeno plažo v kampu.
- Medulin – Galebove stijene, kamp Medulin, Štinjanska vala: več samotnih pasjih plaž. Na Štinjanski vali je kopanje dovoljeno v večernih urah.
- Pula – Verudela, Saccorgiana, Štinjanska uvala, Zlatne stijene, Monte Serpo: kamnite, divje plaže z dostopom za pse in osnovno opremo (tuši, koši za smeti).
- Rabac – Girandella: urejena pasja plaža v mestu.
- Labin: psi so dovoljeni na vseh plažah brez modre zastave.

KVARNER

- Mošćenička Draga – pri hotelu Marina: ograjena prodnata plaža za pse.
- Lovran – pod Villo Frappart, Lungo Mare: prodnata plaža, delno senčna.
- Opatija – Punta Kolova, Slatina: dve pasji plaži ob promenadi Lungomare.
- Rijeka – Ploče, Kantrida, Brajdica, Mikulova Kava: več plaž z opremo za pse (tuši, koši, dostop z avtom).
- Otok Krk – Njivice, Punat, Vrbnik, Šilo, Redagara, Baška, Čiči (Soline): večje število urejenih in naravnih pasjih plaž, prodnatih in peščenih, pogosto v bližini borovcev.
- Otok Cres – Bijar, kamp Kovačine, kamp Slatina: plaže z urejenim dostopom za pse in pasjimi tuši.
- Otok Lošinj – Mali Lošinj, Veli Lošinj, Nerezine, Artatore, Zagazine: kar 8 pasjih plaž. Nekatere imajo tuše, smetnjake in sence. Vključuje tudi otoke Ilovik, Susak in Unije.
- Otok Rab – Mel, Kandarola (FKK), Dumići, Škver, Artić: več pasjih plaž, večinoma prodnatih ali betonskih. Nekatere dostopne z avtom, druge samo peš.
- Otok Pag – kamp Straško, kamp Šimuni: urejeni odseki plaž v kampih za pse.
- Selce (kamp): urejena pasja plaža.
- Crikvenica – Podvorska plaža: ena najbolje urejenih pasjih plaž na Hrvaškem – pasji tuši, beach bar, senčne površine, pasji sladoled in pivo.
- Senj – uvala Vlačka: mirna plaža, kjer so psi dovoljeni.

SEVERNA DALMACIJA

- Zadar – plaža v Privlaci, Zaton Malom, Sv. Klement: več pasjih plaž v bližini mesta.
- Pakoštane – kamp Kozarica: pasja plaža znotraj kampa.
- Vodiče – 3 pasje plaže: v središču mesta in na obeh koncih Vodic.
- Otok Murter – Podvrške, kamp Jezera Lovišča: naravna plaža in urejena plaža v kampu.
- Otočje pri Šibeniku – Prvić, Zlarin, Žirje: otoki zelo prijazni psom – psi se lahko kopajo skoraj povsod.

SREDNJA DALMACIJA

- Trogir – Kaštela: urejena pasja plaža.
- Split – Duilovo, Kašuni (SZ del), Kaštelet (zahodni del), Žnjan, Trstenik, Lumbarda: več plaž v mestu, opremljenih s pasjo infrastrukturo.
- Otok Brač – Bol (Zlatni rat): psom prijazna ograjena plaža v Bolu, delček pred Zlatnim ratom z veliko sence.

JUŽNA DALMACIJA

- Dubrovnik – Mlina, Slano: nekaj plaž v okolici mesta prijaznih psom.
- Orebić – kamp Perna: psi so dovoljeni na plaži ob kampu.

DALMATINSKI OTOKI

- Ugljan – kamp Ugljan: glavna plaža psom ni v celoti dovoljena, a blizu je urejena pasja plaža z dolgo plitvino in veliko sence. Ostale plaže niso psom prijazne.
- Pašman – plaža pri Petras Garden: divja plaža.
- Dugi otok – Sakarun in druge plaže: večina plaž dovoljuje pse.
- Vis – Komiža, plaža Vartalac: edina pasja plaža na otoku, pri nekdanji ribji tovarni.
- Hvar – Zračće: v vasi Zračće je odsek plaže namenjen psom.
- Korčula – plaža Plitvine: urejena pasja plaža.
- Susak – Tijesni zaliv: naravna plaža brez sence, a z idealnim dnom za plavanje. Bodite previdni zaradi ostrih kamnov in morskih ježkov.

Nina Barlić

Povzeto po: <https://www.dogovital.com/pasje-plaze-na-hrvaskem>

PREBRALI SMO ZA VAS

Aleksandra Domanjko Petrič:

PRVA POMOČ ZA PSA IN NEKATERE BOLEZNI PRI PSIH (priročnik za lastnike in skrbnike psov)

Pri Založbi Debora je že leta 2014 izšla koristna knjižica, ki vsebuje pregleden spisek poškodb in bolezni, pa tudi opis splošnih bolezenskih znakov in seznam pripomočkov v kompletu prve pomoči. Avtorica prof. dr. Petrič je dolgoletna predavateljica na VF in širše, internistka – kardiologinja, srečamo jo tudi v kinoloških vodah. Zato dobro razume lastnike obolelega ali poškodovanega psa in njen priročnik je nastal prav zanje.

V nadaljevanju nekaj vsebin povzemamo po priročniku. Nujno znanje prve pomoči je pomembno za vsakega lastnika ali skrbnika psa, da znamo k psu pristopiti, da ohranimo ali izboljšamo njegovo stanje, da preprečimo poslabšanje, da preprečimo in/ali olajšamo bolečine in navsezadnje psu s svojim znanjem rešimo življenje.

Prepoznati moramo torej tudi splošne bolezenske znake in jih ločevati od normalnega stanja psa:

- telesna temperatura: od 38 do 39 °C, merjena v danki
- utrip: 60 do 160 utripov v minuti pri odraslem psu, pri pritlikavih pasmah 70 do 180, merjen na stegenski arteriji v dimljah
- dihanje: 20 vdihov na minuto pri velikih pasmah in do 30 vdihov pri pritlikavih pasmah
- barva sluznic: ocenjuje se na očesnih veznicah ali ustni sluznici; biti mora rožnata in vlažna. Temna barva govori o pomanjkanju kisika v krvi ali septičnem stanju, blede sluznica pa o slabokrvnosti, krvavitvi, bolezni srca. Suha sluznica pomeni dehidracijo in/ali šok.

Ker je poletje že v polnem zanosu, ne bo odveč spomniti na

NEKAJ DEJSTEV O TOPLOTNEM UDARU,

saj je to zelo resno in življenje ogrožajoče stanje. Psi so glede vročine bistveno bolj občutljivi kot ljudje. Toplotni udar lahko povzroči neprimeren prostor brez prepiha (avto, kjer se zrak segreva za 4,4 °C v eni uri), vroče okolje, težave z regulacijo telesne temperature pri oslabilih psih, starčkih, predebelih in kratkogobčnih pasmah, zanemarjena dlaka, ki se ne zrači, in seveda prekomeren in zato neprimeren telesni napor. Najbolj so očitne spremembe mentalnega stanja, napadi in koma, pozorni pa moramo biti že na prve znake:

- povišana telesna temperatura nad 40 °C do 41 °C
- temno rdeče vidne sluznice, pospešeno bitje srca, sopenje, hitro dihanje
- iskanje hladu
- šok zaradi znižanja krvnega tlaka
- lepljiva slina
- krči
- motnje zavesti
- otopelost
- bruhanje, driska, dehidracija

Pomagamo tako, da:

- psa prenesemo v hladen prostor
- hladimo z mokrimi ovitki (brisačami) na tilniku, trebuhu (ne smemo ga potopiti v ledeno vodo ali hladiti z ledom!!!)
- močimo tace s hladno vodo
- hladimo z ventilatorjem
- ČIM PREJ poiščemo pomoč veterinarja!

Naj bo trenutkov, ko boste potrebovali priročnik, čim manj!

Mojca Sajovic

Kazalo

Poškodbe	13	Omedlevica, slabost	103
Krvavitve	19	Utopitev/potopitev	105
Poškodbe glave	25	Pomoč pri porodu in potencialne težave/ reprodukcijski cikel psice	107
Poškodbe prsnega koša	29	Nalezljive bolezni psov	111
Poškodbe trebuha	33	Bolezni, proti katerim cepimo pse	121
Poškodbe več organskih sistemov	37	Bolezni, ki se prenašajo s klopi	125
Poškodbe, nastale z električnim tokom in strelom	39	Shema cepljenja	127
Šok	43	Nujen obisk veterinarja	130
Oživiljanje	47	Predispozicija nekaterih pasem za bolezni	130
Ugrizi kač in pajkov	53	Motnje obnašanja	133
Zlomi	59	Splošna bolezenska znamenja	135
Izpah	63	Komplet prve pomoči	137
Izvin	65	Seznam naslovov veterinarskih ambulant in klinik	140
Poškodbe oči	67		
Opekline	75		
Toplotni udar	81		
Podhladitev/ozeblina	85		
Zastrupitve	89		

MOJ BERNI - glasilo skupine MOJ BERNI št. 1/2025;

Izdajatelj Skupina MOJ BERNI, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja le v elektronski obliki in je namenjeno članom skupine.

Urednica: Nina Barlič

Člani uredniškega odbora: Mateja Pečar, Mojca Sajovic, Barbara Šolc

Sodelavci: Damjana Škapin, Nastja Ražman, Tone Hočevar

Priprava: Amset d.o.o.

Za področje vzreje BPP je pristojen Slovenski klub za velike pasme in molose, info na e-mail: skvpm.info@gmail.com. Najave vzrejnih pregledov bomo tudi v naprej objavljali na spletnih straneh in po e-pošti. Glede nekdanjih klubskih ugodnosti sledite objavam na spletni strani.